

anvende artikel 8 i nærværende direktiv på betalingsinstitutter, der er omfattet af det konsoliderede tilsyn med moderselskabet i henhold til direktiv 2006/48/EF.

Artikel 8

Beregning af egenkapital

1. Uanset de krav til startkapitalen, der er fastsat i artikel 6, kræver medlemsstaterne, at betalingsinstitutterne til enhver tid har en egenkapital, der beregnes i henhold til én af følgende tre metoder som fastlagt af de kompetente myndigheder i overensstemmelse med national lovgivning:

Metode A

Betalingsinstituttets egenkapital skal udgøre et beløb, der mindst er lig med 10 % af de faste omkostninger for det foregående år. De kompetente myndigheder kan tilpasse dette krav i tilfælde af en væsentlig ændring i betalingsinstituttets virksomhed siden det foregående år. Har betalingsinstituttet endnu ikke gennemført et helt års drift på datoen for beregningen, kræves det, at selskabets egenkapital svarer til mindst 10 % af de tilsvarende faste omkostninger, der indgår i forretningsplanen, medmindre denne plan af de kompetente myndigheder kræves tilpasset.

Metode B

Betalingsinstituttets egenkapital skal udgøre et beløb, der mindst er lig med summen af følgende elementer multipliceret med den omregningsfaktor k , der er defineret i stk. 2, hvor betalingsvolumenet (BV) repræsenterer en tolvtedel af det samlede beløb for de betalingstransaktioner, som betalingsinstituttet har gennemført i det foregående år:

- a) 4,0 % af den pågældende del af BV indtil 5 mio. EUR
plus
- b) 2,5 % af den pågældende del af BV over 5 mio. EUR indtil 10 mio. EUR
plus
- c) 1 % af den pågældende del af BV over 10 mio. EUR indtil 100 mio. EUR
plus

- d) 0,5 % af den pågældende del af BV over 100 mio. EUR indtil 250 mio. EUR

plus

- e) 0,25 % af den pågældende del af BV indtil 250 mio. EUR.

Metode C

Betalingsinstituttets egenkapital skal mindst udgøre det samme beløb som den relevante indikator som defineret i litra a) multipliceret med den multiplikationsfaktor, der er defineret i litra b), som igen multipliceres med omregningsfaktoren k som defineret i stk. 2:

- a) Den relevante indikator udgøres af summen af
 - renteindtægter
 - renteudgifter
 - modtagne provisioner og gebyrer, samt
 - andre driftsindtægter.

Hvert element medtages i summen med positivt eller negativt fortegn. Indtægter fra ekstraordinære eller uregelmæssige poster må ikke anvendes til beregning af den relevante indikator. Udgifter til outsourcing af tjenester, der leveres af tredjeparter, kan føre til en nedsættelse af den relevante indikator, såfremt disse udgifter opkræves af en virksomhed, der er underlagt tilsyn i henhold til dette direktiv. Den relevante indikator beregnes på grundlag af de seneste observationer for 12 måneder ved udgangen af det seneste regnskabsår. Den relevante indikator beregnes over det seneste regnskabsår. Dog må egenkapitalen beregnet efter metode C ikke falde under 80 % af gennemsnittet af de seneste tre regnskabsår for den relevante indikator. Foreligger der ikke reviderede tal, kan betalingsinstituttets egne estimater anvendes.

- b) Multiplikationsfaktoren udgøres af:
 - i) 10 % af den pågældende del af den relevante indikator indtil 2,5 mio. EUR
 - ii) 8 % af den pågældende del af den relevante indikator fra 2,5 mio. EUR indtil 5 mio. EUR
 - iii) 6 % af den pågældende del af den relevante indikator fra 5 mio. EUR indtil 25 mio. EUR
 - iv) 3 % af den pågældende del af den relevante indikator fra 25 mio. EUR indtil 50 mio. EUR
 - v) 1,5 % over 50 mio. EUR.